

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku J. B.

przy uczestnictwie J. J., Zakładów Mechanicznych „P.(...)” Sp. z o.o. w I. i Skarbu Państwa - Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Inspektoratowi w Ż.

o ustanowienie służebności drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lutego 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika Zakładów Mechanicznych „P.(...)” Sp. z o.o. w I.

od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 18 maja 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od skarżącego na rzecz wnioskodawczyni oraz uczestnika postępowania Skarbu Państwa - Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Inspektorat w Ż. po 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 maja 2007 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację uczestnika Zakładów Mechanicznych „P.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w I. od postanowienia Sądu Rejonowego w B. w sprawie z wniosku J. B. o ustanowienie służebności drogi koniecznej, zasądzając nadto od skarżącego uczestnika na rzecz wnioskodawczyni zwrot kosztów postępowania odwoławczego.

Skargę kasacyjną wywiódł uczestnik postępowania. Skarżąc postanowienie w części obejmującej ustanowienie drogi koniecznej przez jego nieruchomości, w ramach wniosku o przyjęcie „kasacji” do rozpoznania podniósł okoliczność, iż uzasadnia to „waga podniesionych zarzutów naruszenia przepisów postępowania”, a

przede wszystkim zarzut sprzeczności zaskarżonego orzeczenia z innym, prawomocnym postanowieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może zawierać powołania się na dowolne względy uzasadniające rozpoznanie środka odwoławczego, lecz musi nawiązywać do jednej z okoliczności enumeratywnie wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego w tym przedmiocie (por. m.in. postanowienie SN z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, LEX nr 198531). Nie spełnia zaś wymagania, o którym mowa, powołanie się przez skarżącego na jakiegokolwiek względy, które w jego ocenie uzasadniają przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2006 r., II CSK 65/06, LEX nr 189753). Ten element środka odwoławczego, z uwagi na jego kluczowe znaczenie przy wstępnej kwalifikacji skarg kasacyjnych, nie może być sformułowany w taki sposób, aby obligować Sąd Najwyższy do dokonywania wykładni woli skarżącego, w przeciwnym bowiem razie selekcja wnoszonych środków zaskarżenia, dokonywana przez Sąd Najwyższy w ramach badania wstępnego, stałaby się nazbyt dowolna (por. postanowienie SN z 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2001 nr 3, poz. 51).

Odnosząc powyższe uwagi do formy i treści przedstawionej Sądowi Najwyższemu skargi kasacyjnej należy wskazać, iż skarżący powołał się na przesłankę, która nie jest zawarta w ustawie, a nadto swojego stanowiska nie uzasadnił. Skarga kasacyjna nie czyni zatem zadość wymaganiu konstrukcyjnemu, o którym mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. i jako taka, podlegała odrzuceniu już przez Sąd drugiej instancji bez wzywania skarżącego do uzupełnienia braków formalnych.

Mając na względzie powyższe, skargę kasacyjną należało odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.